

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 8 năm 2017

Số 355

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thoát khỏi trần tâm là sao ?
2. Làm người không hợp tác với tình Trời thì sẽ ra sao ?
3. Người tu mà phản Thầy tại sao ?
4. Từ bộ gan đi lên bộ đầu chưa thông được thì làm sao xuất hồn ?
5. Muốn có sự quang minh chánh đại thì phải làm sao ?
6. Sự nghịch thuận tương giao có hữu ích gì không ?
7. Sự thương yêu triu mến do đâu hình thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 24/10/99 7 : 52 AM 1) Hỏi: Thoát khỏi trần tâm là sao ? Đáp: Thừa thoát khỏi trần tâm là sẽ không còn sự lo âu nữa. Kệ : Trên đường dứt khoát tự tâm tu Càng sửa càng tu tự giải mù Thương quý Trời cao duyên tận độ Thành tâm tu sửa giải mê mù.	Montréal, 25/10/99 9 : 05 AM 2) Hỏi: Làm người không hợp tác với tình Trời thì sẽ ra sao ? Đáp: Thừa làm người không chịu hợp tác với tình Trời thì sẽ thích làm điều nghịch ý Trời Phật tức là ma quỷ. Kệ : Nghịch thiên sống bất trường tồn (6) Giả tướng không tu tự hại hồn Thức giác không còn tâm chuyển động Thành tâm không có tạo mê hồn.
Montréal, 26/10/99 4 : 15 AM 3) Hỏi: Người tu mà phản Thầy tại sao ? Đáp: Thừa người tu phản Thầy luôn luôn muốn thực hiện ngược lại đại cuộc chung. Kệ : Thực hành ngược lại đường chung tiến Phản bội tình thương chẳng có hiền Ác ý gieo trồng quy tội lỗi Thiên đàng không tiến chẳng còn yên.	Montréal, 27/10/99 9 : 35 AM 4) Hỏi: Từ bộ gan đi lên bộ đầu chưa thông được thì làm sao xuất hồn ? Đáp: Thừa đi lên từ bộ gan vẫn chạy lòng vòng trong sự lo âu và sân si, nếu không thoát khỏi được bộ gan, trí không mở tâm không yên. Kệ : Cơ tạng uất khí diễn chẳng thông Bộ đầu u uất vẫn sai lầm Tu hoài không tiến sao minh đạo Không hiểu luật Trời chẳng có tâm.
Montréal, 28/10/99 7 : 04 AM 5) Hỏi: Muốn có sự quang minh chánh đại thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn đạt tới sự quang minh chánh đại của nội tâm thì phải thực hành khử trừ lưu thanh, xây dựng nội thức, luồng chơn điện sẽ liên hệ cùng Trời Phật, tự khai sáng khối óc và tâm linh. Kệ : Quy nguyên giềng mối tự tâm hành Khai sáng tâm thân tiến tới nhanh Phát triển vô cùng mới đạt thành Dầy công tu luyện tự mình thanh.	Montréal, 29/10/99 7 : 32 AM 6) Hỏi: Sự nghịch thuận tương giao có hữu ích gì không ? Đáp: Thừa sự nghịch thuận tương giao tạo sự quân bình của nội tâm. Kệ : Tâm linh biến hóa thật vô cùng Giải tỏa phiền ưu chuyển giải từng Thế sự nan truy giây phút tiến Thành tâm tu luyện tiến vô cùng.
Montréal, 30/10/99 8 : 50 AM 7) Hỏi: Sự thương yêu triu mến do đâu hình thành ? Đáp: Thừa sự thương yêu triu mến do tâm thức cùng tu cùng tiến hình thành. Kệ : Tình thương đạo đức chung hành tiến Thực hiện pháp môn tự giải phiền Duyên đạo tình đời phân tự giải Càng tu càng tiến cảm thông truyền.	

MẪU ÁI 70

*Tiến lên chớ vội nghi ngờ
Con đường giải thoát từ mờ trở minh
Lên cao mới thấy sự tình
Mới thương cha mẹ xét mình giải vây.*

Người ngoại cuộc luôn luôn thấu rõ và phê phán người nội cuộc; còn về phần hồn thì không xuất khỏi bản thể vượt lên cao thì làm sao xét được sự động loạn của thể xác và nhận định được dung diễn quy nguyên của nó?

*Ở đời lắm nẻo quanh co
Tâm hoài chẳng thấy chẳng mò đến đâu
Vạy mau cởi mở bộ đầu
Tiến về xứ Phật nhiệm mầu tiến thân.*

Bản thể của con người đã giới hạn hành động cũng vì tuổi tác, vậy ta nên tự rút ngắn thời gian, hành theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì sẽ được kiện toàn mọi sự ước mơ.

*Chẳng lo cúng quảy chẳng thờ
Chỉ lo sửa chữa từ giờ phút giây
Tiến lên quang cảnh Phật Thầy
Điểm cho mình đạo ngày ngày yên vui.*

Tu thì phải cương quyết tu cho đến nơi đến chốn, chớ nên vì lẽ này, lẽ nọ mà tự giam mình nơi khổ cảnh.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 26/3/1972)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THỊ PHI

Thị là thấy, phi là không (*giải nghĩa theo Vô Vi Văn Tự*). Nói chuyện thị phi tức là nói những chuyện mà chính mình không thấy; như vậy cũng có nghĩa là không có hoặc không biết là đúng hay sai!

Thị phi cũng có nghĩa là nói chuyện của người khác, phê bình chỉ trích và nói xấu người vắng mặt. Nguyên nhân của những chuyện thị phi đa phần xuất phát từ lòng đố kỵ, tỵ hiềm của người nói đối với kẻ khác. Mình dở, mình thua kém đối phương nhưng lại cứ muốn hơn người ta, thành ra sanh lòng ghen hiềm ghét ngố, nhưng không thể làm gì được nên tìm cách nói xấu người, hạ bệ người xuống để tự đưa mình lên; cũng vì vậy, những lời lẽ của kẻ thị phi thường là phóng đại, cường điệu, đơm đặt hoặc suy diễn không trung thực, lấy không nói có, nói thêm nói bớt để hại người và đề cao mình, tự khoe mình có trình độ, hoặc tốt hơn người; đó thực là kẻ tiểu nhân ngu dại, nếu họ khéo léo hơn thì họ có thể khiến cho người khác tưởng lầm họ là bậc quân tử tài trí hơn người, kỳ thực đó đúng là một “ngụy quân tử”!

Người xưa từng nói : “Biết anh hùng, trọng anh hùng, mới là bậc anh hùng!” và đã là trang anh hùng, quân tử thì không bao giờ nói xấu để hạ bệ người khác, nhất là nói sau lưng đối thủ mình, vì đó là một việc làm đê hèn, nhỏ mọn của hàng tiểu nhân. Hơn nữa, khi ta mở miệng đàm tiếu, bêu rếu người khác thì chính ta đã tự hạ thấp nhân phẩm của mình, làm dơ miệng mình, bởi vì “ngậm máu phun người” thì chính miệng mình bị vậy bần trước rồi! Cho nên, xét cho chí cùng thì người hay thị phi chuyện của thiên hạ chỉ tự làm hại mình và bị người

đời khinh bỉ, chứ không có lợi ích gì cho thân tâm, tự rước nghiệp vào thân, nói nôm na đó chính là “tà khẩu hại xác phàm”!

Xét về phương diện tu hành thì người ưa thị phi chuyện thiên hạ không thể tiến hóa về mặt điển quang được; bởi vì họ luôn hướng ngoại đề tò mò tọc mạch chuyện người cho nên luồng điển bị đi xuống, bị phá tán, nên sẽ bị nặng nề hơn người khác. Người đã thị phi hướng ngoại thì không bao giờ biết hướng nội xét mình, cho nên không bao giờ thấy được cái sai của chính mình để mà lo tu sửa, càng ngày càng rước thêm sự động loạn và sai quấy từ bên ngoài đem vào tâm và vì thế vô tình làm hại chính mình mà thôi. Ngày xưa Ông Tám có dạy : “Tu là lo tự sửa chính mình, chứ không phải lo sửa người, sửa người là tu tà!”, quả thật không sai.

Để giải trừ căn bệnh nan y này, hành giả tu thiên cần phải chuyên cần “Răng kẻ răng, co lưỡi và Niệm Phật” thường xuyên và tinh tấn thì may ra mới có thể lần lần tiêu trừ được nó. Khi ta tinh tấn và đạt đến được “thường niệm” thì tâm ta mới bớt phóng ngoại và biết lo hướng nội sửa mình. Khi ấy ta mới hay rằng chỉ lo xét mình và sửa mình, giải bỏ những tánh hư tật xấu của mình thôi cũng đủ mệt quá rồi, còn đâu thời gian và sức lực để đi lo việc tào lao của thiên hạ nữa chứ!? Có như vậy họa may ta mới có hy vọng giải được khẩu nghiệp, rồi đến thân nghiệp và ý nghiệp để đạt được những thành quả tốt đẹp cho phần hồn trong tương lai.

Mai Văn Chất,
(Phú Nhuận, 01/05/2005)

TỨ HẢI QUY GIA

Khi nghiên cứu hình tiểu thiên địa, có hai phần cần phân biệt: Tứ Trụ hòa phân và Tứ Hải quy gia. Tứ Trụ là 4 nguyên linh da, thịt, xương, máu (*4 người con trong chuyện Điều Sào Thiên Sư*), Tứ Hải là nguyên khí (*nước, lửa, gió, đất*).

Ngũ tạng và lục phủ: Ngũ tạng có thể thanh lọc thành ngũ hành, nhưng lục phủ (*bao tử, 2 loại ruột, túi mật, bàng quang*), vì quá sức ô trược, nên chỉ có thể phân thành nước, lửa, gió, đất. *Thanh lọc ngũ tạng có phương pháp ngũ khí triều nguyên, mà thanh lọc lục phủ chính là tứ hải quy gia.*

Về Tứ Hải Quy Gia, Đức Thầy cũng giảng cho hai trình độ khác nhau.

1. **Tứ Hải Quy Gia tại rôn.** Trong nhiều bài giảng, Đức Thầy theo trình độ bạn đạo mới vào tu:

- Trích bài **Đại Hùng Đại Lực Đại Từ Bi** (*Sài Gòn, 1974*), do bạn THT của Thư Viện Vô Vi đóng góp: Phật... ngay cái lỗ rún. Phật hay thân tịnh ở nơi mình, tứ hải quy gia. Bản thể con người hợp bởi tứ đại: **nước, lửa, gió, đất** mà cha mẹ sanh mình ra cũng cấu tạo bởi cái tứ hải...

Ông qua cái chỗ này là **tứ hải bão bùng** nguy hiểm, qua cái cảnh hồi trước nó chụp trở lộn lại, ông thấy rõ ràng núi sông. Sau này nó thanh tịnh hết rồi mới bước mỗi ngày đi ra, tập đi ra đây rồi thấy trăng sao, rồi bước xuống đây **thấy tứ hải**, rồi thấy cảnh núi non, rồi từ ở đó qua đó, rồi mới thấy cây cầu, rồi mới thấy rồng, này kia, kia nọ đi lên.

- Văn Tự Vô Vi** (*Montreal, 1980*): **Tề luân hư cảnh** là ngay chỗ lỗ rún chúng ta, thấy không? Tứ hải quy gia.

2. **Tứ Hải Quy Gia tại Hải Phận Giới.** Trong **hình tiểu thiên địa** Lão Giáo, bạn đạo TQT ghi chú lời Đức Thầy, Tứ Hải Quy Gia ở Hải Phận Giới (*dưới cùng trong hình*), nơi ô trược nhất (*luồng hỏa hầu*), là theo trình độ của người trong hình, nhâm đốc tương thông, đã đưa được chơn hồn và vía lên đầu.

3. Khi nói về **trạng thái đắc pháp**, Đức Thầy cũng nói “Tứ Hải quy gia, Nam Nữ đồng nhà”. **Nam Nữ Đồng Nhà** là quy tụ âm dương, Hồn từ tim và Vía từ rôn, được quy nguyên lên đầu (*có pháp đem xuống rôn*). **Tứ Hải Quy Gia** là quy tụ nước, lửa, gió, đất ở rôn hoặc đem lửa tam muội lên đầu:

- Nếu “Tứ Hải quy gia” ở rôn thì cách thờ Pháp Luân Chiêu Minh là hiệu quả nhất mặc dù các pháp khác cũng có tác dụng thanh lọc hạ thừa. Khi đọc bài thơ NMADBP trong khóa học năm 1986 bên Úc, Đức Thầy đọc là “Phật hay **thân tịnh** ở nơi mình”: thanh lọc được luân xa “rôn” thì thân thanh tịnh, nhưng muốn tâm thanh tịnh thì cần các luân xa trên đầu và bộ óc.
- Nếu Tứ Hải ở Hải Phận Giới thì cần thông bụi trúc gần cuối xương sống, lúc đó luân xa vĩ lư (*con bọ xít lửa*) cuối xương sống mới lên được đỉnh đầu, và đỉnh đầu phải có nhiều thanh điển để giải. Trước đó, xương sống cũng phải thông. Nếu cưỡng ép nhủu hậu môn để đưa lửa tam muội lên đầu sẽ làm đổ mắt.

Lục phủ thuộc hạ thừa, hạ trung thượng quy nhất là trạng thái mà người tu nào cũng mong muốn để làm chủ thân tâm.

*Khương bửu Võ
(Los Angeles, ngày 8/8/2017)*

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Trần thị Ánh Thu, Bình Dương, là cụ bà Nguyễn Thị Bảy, sinh 1928, mất lúc 4 giờ 20 phút ngày 6-8-2017 (*nhằm ngày 15 tháng 6 nhuận năm Đinh Dậu*), hưởng thọ 90 tuổi, tại ấp An Hòa, xã An Sơn, thị xã Thuận An, Bình Dương được siêu thăng tịnh độ.

Trân trọng xin cảm ơn.

Bạn đạo Bình Dương kính báo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

H N, 7/09/97

Xin Bé Tám giải cho :

Lúc gần đây, có một bạn phổ biến một tập nói về Pháp Luân có trích lời ông Tư và Bé Tám chỉ dạy về Pháp Luân. Bạn này có chỉ hơi thở do P L hướng dẫn. Có một số nhỏ làm theo thì thấy thở được rất dài, có người cả chục phút, có người nửa giờ, có người một giờ. Có người chữa được bệnh mình rất kỳ diệu, nhờ thở theo P L.

Trước nay ông Tư và Bé Tám đâu có bao giờ dạy thở dài như vậy. Xin Bé Tám vui lòng giải thích cho, thực hư thế nào ?

Xin cảm ơn

T T N T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

MTL, 9/9/97

Pháp luân thường chuyển thì phải hít vô đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, liên tục làm như vậy hơi thở sẽ được dài, khai thông mạch nhâm đốc. Lúc ấy dùng ý tưởng sẽ tự động hít vô càng ngày càng dài.

Pháp luân thường chuyển rất hữu ích có thể giải tất cả uất khí trong nội tâm, kẻ hung hóa hiền, đó là

phương thuốc trị tâm bệnh. Nhiều người cố gắng làm, vừa hít là mê liền và nhập định thì huệ tâm mới khai mở được. Bản chỉ Pháp luân thường chuyển của L C L rất đúng, người tu cố gắng làm đúng sẽ đạt tới sáng suốt, linh tánh khai mở sẽ hiểu được nhiều việc, nói năng lưu loát, âm thanh sẽ được thay đổi diệu hiền, kẻ hung hóa hiền là vậy. Khi huệ tâm bắt đầu khai mở thì hơi sợ sệt, tiếp tục niệm Phật, lúc đó vía nhẹ rồi, siêng năng tiếp tục tu thì sẽ dứt khoát chuyện đời, không còn tranh chấp hơn thua và giải mở tất cả những sự kích động và phản động của tình đời, trí sáng và vui. Cần thời gian thực hành Pháp luân đúng thì sẽ khai triển chiều sâu trong nội thức, hiệp khí cùng trời đất sẽ được bình an.

Muốn biết hơi thở dài hay ngắn thì để bông gòn ngay lỗ mũi, nếu bông gòn rớt lúc đó chúng ta định là bao nhiêu phút chứ không nghe ai nói hết. Cố gắng hít lâu ngày sẽ dụng ý chuyển pháp luân, lúc đó sẽ lâu và thông. Ý chuyển điển khí chứ không phải hơi thở, mê và nhập định luôn.

Pháp này chỉ cho tội phạm làm rất quý, kẻ hung sẽ trở nên hiền.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Culver City, ngày 26 tháng 7 năm 1981

NGƯỜI CON KHÔNG CHA

Tình đời phân cách phương xa
Mỗi người một nẻo khó hòa tình thương
Tình Trời sáng chiếu tạo gương
Trăm đường thuận nghịch khó nương chơn tình
Vì mình sống khổ khó mình
Thiếu tâm hằng hữu thuở lúc nào
Khi con gặp nạn tự gào khóc la
Lệ tuôn tâm thức chan hòa
Hướng về tâm đạo thật thà nhớ trông
Cha ơi Cha có nhớ không?
Tâm con vẫn hướng lòng vòng nơi Cha
Vì đời ly gián tạm xa
Ước mong tái ngộ tâm hòa với tâm
Tình thương con vẫn giữ thâm
Nhớ Cha muốn gặp, tâm tầm pháp tâm
Nguyện tu tự đặt chơn tầm
Con đường thức giác giữ tâm hiếu hòa
Cha nay sống khổ không Cha?
Cha đừng tạo nghiệp, vay mà khổ đau
Mẹ con vẫn giữ trước sau
Một lòng tu luyện nhiệm mầu Trời ban
Mong Cha trì chí thức an
Giúp người tại thế tự bàn luận tâm
Tâm hồn siêu diệu thậm thâm
Tâm đường khai triển tiến thâm đêm đêm
Điển thanh giữ vững đạo nền
Điển trực lần áp lại quên chơn tình!

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Sáu (tiếp theo)

KHỈ NÚI NHẢY NHÓT LẠNH LỆ NHƯ KẼ TRỘM
CÂY TO GIÓ THỜI LẠNH LÈO THAN VÔ TÀI

...

Dương Sinh: Thừa ân sư, những tội hồn sau một thời gian bị hình phạt để đền tội xong, lập tức được đầu thai chuyển kiếp, thì hình như sự kiện này khi đạo thăm địa ngục con chưa từng nghe Minh Vương phán dạy như vậy.

Tế Phạt: Vì sách Địa Ngục Du Ký chỉ chú trọng thuật lại những hình phạt ở dưới địa ngục, cho nên Minh Vương chưa cho con biết tỏ tường. Kì thực những tội hồn bất lương tại thế, sau khi bị kết án ở địa ngục, có kẻ ở lại chịu hình; có kẻ lập tức bị chuyển kiếp đầu thai làm loài cầm thú. Vì thiên cơ vô lượng, nếu mỗi mỗi thuật hết, hẳn là có lấy trúc thom làm bút cũng không ghi hết, chỉ tùy duyên mới nói để khuyên đời một chút thôi.

Dương Sinh: Thừa ân sư, thì ra nguyên nhân là như vậy. Vừa rồi khi nói kiếp trước bị tù tội, do đó kiếp này ắt hẳn tránh được lao lung, nên bất cứ con khi nào được người đời nuôi trong vườn nhà, hoặc vườn bách thú hẳn đều là những bậc quân tử rường cột chuyển kiếp đầu thai sao?

Tế Phạt: Không hẳn là như vậy, bởi lẽ khi nuôi khi người ta thường lấy xích sắt xích cổ khi vào cảnh cây, đối xử chẳng khác nào với phạm nhân, còn khi nuôi ở sở thú, cũng bị nhốt trong song sắt, người đời há lại mong muốn được sống như vậy sao? Loài khi cũng bị chi phối bởi luật nhân quả, tin rằng khi được thả tự do, hẳn là lại leo trèo khắp chốn, cho nên được làm kiếp người thực là quý báu. Đời nay cứ ra

khỏi cửa là có sẵn phương tiện di chuyển bằng xe cộ, ăn có sơn hào hải vị, mặc có lụa là gấm vóc, nếu như không làm lành, tu đạo đức, tránh điều ác, một sớm đánh mất nhân cách, chôn vùi nhân thân kiếp sau hẳn là phải đầu thai làm loài thú, thì há chẳng thê thảm đáng thương sao? Nhìn đời sống của loài vật khôn khổ hơn đời sống của loài người gấp vạn lần, chúng hoàn toàn phó thác đời mình cho con người sai khiến sử dụng. Con người vốn được coi là chúa tể muôn loài vạn vật quả là xác thực. Phạt nói: “Trung thổ nan sinh, nhân thân nan đắc, đại đạo nan phùng, phổ độ nan ngộ” (*Cõi đất khó sinh, thân người khó được, đạo lớn khó tìm, cứu độ khó gặp*). Con người giờ đây đạt được thì kể như ba kiếp mới được một lần may mắn. Sinh vào thời đại văn minh, phải cố gắng tu tâm học đạo, tự độ mình rồi độ người, có như vậy mới không hổ thẹn là đã lãng phí thời gian cùng kiếp sống. Xin ca một bài để chúng sinh tỉnh ngộ:

- (I) *Thế nhân đô hiểu thần tiên hảo
Duy hữu công danh vọng bất liễu
Cổ kim tương tượng tại hà phương
Hoang trùng nhất đôi thảo một liễu.*
- (II) *Thế nhân đô hiểu thần tiên hảo
Duy hữu kim ngân vọng bất liễu
Chung thân chỉ hận tu bất đa
Trục đảo đa thời nhân bế liễu.*

(III) *Thế nhân đô hiểu thần tiên hảo
Duy hữu kiều thê vong bất liễu
Quân sinh nhật nhật thuyết đa tình
Quân tử khước tùy nhân khứ liễu.*

(IV) *Thế nhân đô hiểu thần tiên hảo
Duy hữu nhi tôn vong bất liễu
Sĩ tâm phụ mẫu cố lai hữu
Hiếu thuận nhi tôn thù kiến liễu.*

Dịch

(I) Người đời đều biết thần tiên tốt
Chỉ tiếc công danh không bỏ phút
Xưa nay trông ngóng mãi phương nào
Phân mộ cỏ hoang cao chát ngất.

(II) Người đời đều biết thần tiên tốt
Chỉ tiếc bạc vàng không bỏ phút
Suốt đời hận góp chẳng bao nhiêu
Tới lúc già nua mắt khép chặt.

(III) Người đời đều biết thần tiên tốt
Chỉ tiếc vợ đẹp không bỏ phút
Khi còn buổi buổi nợ tình đeo
Lúc chết mới đành buông bỏ hết.

(IV) Người đời đều biết thần tiên tốt
Chỉ tiếc cháu con không bỏ phút
Mẹ cha thương xót biết là bao
Hiếu thảo cháu con thời chẳng biết.

Dương Sinh: Thừa nghe xong bài hát ca ngợi đạo đức của ân sư, lòng con cảm xúc vô cùng.

(còn tiếp)

